

УДК 7.01:004.8:347.78

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/94-2-12>**Владислав МИЛЕНЬКИЙ,***orcid.org/0009-0002-1248-2476*

доктор економічних наук, заслужений економіст України, доцент,
старший викладач кафедри продюсерства аудіовізуального мистецтва та виробництва
Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І.К. Карпенка-Карого
(Київ, Україна) dnipr@europa.com

Сергій МИСАК,*orcid.org/0009-0001-5059-9838*

аспірант кафедри продюсерства аудіовізуального мистецтва та виробництва
Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І.К. Карпенка-Карого
(Київ, Україна) mysak.s@icloud.com

Ольга БОРИСЕНКО,*orcid.org/0000-0002-4289-4554*

кандидат мистецтвознавства, доцент,
доцент кафедри графіки та мистецтва книги
Національного університету «Львівська політехніка»
(Львів, Україна) olha.m.borysenko@lpnu.ua

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В СТВОРЕННІ ХУДОЖНЬОГО ПРОДУКТУ ТА ЙОГО ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

У статті здійснено комплексне міждисциплінарне дослідження ролі штучного інтелекту в процесах створення художнього продукту та визначено особливості його правового регулювання в умовах цифрової трансформації креативних індустрій. Розкрито еволюцію наукових підходів до розуміння штучного інтелекту як технологічного інструменту та як автономного елемента виробництва контенту, здатного частково відтворювати творчі функції людини. Уточнено та систематизовано понятійно-категоріальний апарат дослідження, зокрема поняття «штучний інтелект», «художній продукт», «цифровий контент», «дизайн», «аудіовиробництво» та «кіновиробництво», з урахуванням сучасних теоретичних і практичних підходів.

На основі аналізу вітчизняних і зарубіжних наукових публікацій, монографій та прикладних досліджень охарактеризовано специфіку застосування алгоритмів штучного інтелекту в створенні візуальних та аудіовізуальних матеріалів, а також простежено основні етапи розвитку відповідних технологій. Окрему увагу приділено практичному використанню штучного інтелекту в кіно- та аудіовиробництві, де він слугує засобом автоматизації, оптимізації виробничих процесів і підвищення продуктивності творчої праці.

Проаналізовано правові аспекти використання результатів, створених із залученням штучного інтелекту, зокрема проблеми авторства, відповідальності та охорони інтелектуальної власності. Визначено перспективи подальшого розвитку технологій штучного інтелекту в креативних галузях і окреслено необхідність удосконалення правового регулювання з урахуванням динаміки технологічних змін. Отримані висновки можуть слугувати теоретичною та методологічною основою для подальших наукових досліджень і практичного моніторингу нормативно-правового забезпечення використання штучного інтелекту в художньому виробництві.

Ключові слова: штучний інтелект, дизайн, кіновиробництво, аудіовиробництво, правове регулювання.

Vladyslav MILENKII,

orcid.org/0009-0002-1248-2476

*Doctor of Economic Sciences, Honored Economist of Ukraine, Associate Professor,
Senior Lecturer at the Department of Production of Audiovisual Art and Production
I.K. Karpenko-Karyi Kyiv National University of Theatre, Cinema and Television
(Kyiv, Ukraine) dnipr@europe.com*

Serhii MYSAK,

orcid.org/0009-0001-5059-9838

*Postgraduate at the Department of Production of Audiovisual Art and Production
I.K. Karpenko-Karyi Kyiv National University of Theatre, Cinema and Television
(Kyiv, Ukraine) mysak.s@icloud.com*

Olha BORYSENKO,

orcid.org/0000-0002-4289-4554

PhD of Art History,

*Associate Professor at the Department of Graphic and Book Art
Lviv Polytechnic National University
(Lviv, Ukraine) olha.m.borysenko@lpnu.ua*

THE USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN THE CREATION OF ARTISTIC PRODUCTS AND ITS LEGAL REGULATION

The article presents a comprehensive interdisciplinary study of the role of artificial intelligence in the processes of creating artistic products and identifies the specific features of its legal regulation under conditions of digital transformation in the creative industries. The evolution of scholarly approaches to understanding artificial intelligence is examined both as a technological tool and as an autonomous element of content production capable of partially reproducing human creative functions. The conceptual and categorical framework of the study is clarified and systematized, including the notions of “artificial intelligence,” “artistic product,” “digital content,” “design,” “audio production,” and “film production,” taking into account contemporary theoretical and practical approaches.

Based on an analysis of domestic and international scholarly publications, monographs, and applied studies, the article characterizes the specific features of using artificial intelligence algorithms in the creation of visual and audiovisual materials and traces the main stages in the development of the relevant technologies. Particular attention is paid to the practical application of artificial intelligence in film and audio production, where it serves as a means of automation, optimization of production processes, and enhancement of creative labor productivity.

The legal aspects of using outputs created with the involvement of artificial intelligence are analyzed, including issues of authorship, liability, and intellectual property protection. Prospects for the further development of artificial intelligence technologies in the creative sectors are identified, and the need to improve legal regulation in view of the dynamics of technological change is outlined. The findings may serve as a theoretical and methodological basis for further scholarly research and for practical monitoring of the regulatory and legal framework governing the use of artificial intelligence in artistic production.

Key words: *artificial intelligence, design, film production, audio production, legal regulation.*

Постановка проблеми. Цифровізація суспільних відносин та активне впровадження технологій штучного інтелекту в Україні зумовлюють суттєві зміни в створенні художнього продукту в межах креативних індустрій. Генеративні системи штучного інтелекту дедалі частіше застосовуються у виробництві візуального та аудіовізуального контенту, зокрема в дизайні, рекламі, кіновиробництві, медіа та цифровому мистецтві, що об’єктивно випереджає рівень їх нормативно-правового регулювання.

Правове регулювання відносин у галузі інтелектуальної власності в Україні ґрунтується на положеннях чинного Цивільного кодексу України

та Закону України «Про авторське право і суміжні права», які сформовані з урахуванням традиційної антропоцентричної концепції авторства. Зазначені нормативні акти не містять спеціальних положень щодо результатів творчої діяльності, створених із використанням штучного інтелекту, що унеможливорює однозначне визначення правового режиму таких об’єктів, суб’єктів авторських прав та обсягу їхніх майнових і немайнових прав.

Особливої актуальності в національному правопорядку набувають питання правомірності використання об’єктів авторського права під час навчання алгоритмів штучного інтелекту, а також допустимості алгоритмічного відтворення сти-

лістичних і композиційних ознак наявних творів. Відсутність у законодавстві України критеріїв розмежування людського творчого внеску та автоматизованої генерації контенту ускладнює правозастосовну практику і створює ризики порушення прав авторів та правової невизначеності для суб'єктів креативних індустрій.

У контексті євроінтеграційного курсу України та зобов'язань щодо гармонізації національного законодавства з правом Європейського Союзу особливого значення набуває врахування положень Регламенту ЄС щодо штучного інтелекту (ШІ). Водночас відсутність в Україні комплексного законодавчого підходу до регулювання використання ШІ в створенні художнього продукту зумовлює потребу в науково обґрунтованому аналізі можливостей адаптації європейських правових механізмів з урахуванням особливостей національної правової системи.

Аналіз досліджень. Сучасні дослідження засвідчують, що проблема використання штучного інтелекту в креативних індустріях протягом останнього часу стала предметом активного міждисциплінарного вивчення. Дослідники зосереджують увагу на технологічних можливостях ШІ, зокрема автоматизації рутинних процесів у фото– та відеовиробництві, анімації та генерації зображень і музики, а також на потенціалі алгоритмів для навчання та розвитку творчих компетенцій майбутніх фахівців (Хара, 2025: 17; Тітаренко, 2025: 17; Li, 2021: 10–15; Yang et al., 2023: 1–25). В мистецтвознавчому аспекті відзначається, що генеративні алгоритми впливають на художнє сприйняття, трансформують стилістику та відкривають нові форми експериментальної творчості (Купрієнко, 2025: 31–35; Кострікова, 2025: 361–365). Правові дослідження підкреслюють необхідність визначення авторства, прозорості та маркування генеративного контенту, а також потенційні ризики маніпуляцій аудіовізуальними образами (Печеранський, 2024: 122–128; Кожухар, 2024: 65–73; Обуховська, 2025: 190–196).

Водночас сучасні роботи мають низку суттєвих обмежень. По-перше, спостерігається відсутність комплексного підходу, який охоплює технологічні, естетичні та нормативно-правові аспекти інтеграції ШІ у творчі процеси. Більшість досліджень зосереджено на описі практичних кейсів або технічних характеристик алгоритмів, тоді як системний аналіз впливу ШІ на трансформацію художньої мови та сприйняття аудиторії залишається недостатнім. По-друге, відсутні чіткі моделі розмежування авторства та визначення прав на твори, створені із залученням ШІ, що є критично важливим для комерційного використання кон-

тенту та уникнення юридичних колізій. По-третє, обмежено вивчено застосування європейських стандартів, зокрема положень Регламенту про ШІ, в національному контексті.

Недостатньо уваги приділено етичним аспектам: відсутні глибокі дослідження щодо ризиків маніпулювання образом та голосом, потенційного спотворення культурного контенту, а також впливу алгоритмічно створеного контенту на ціннісні орієнтири та естетичні пріоритети суспільства. Необхідно комплексно оцінювати вплив ШІ на збереження нематеріальної культурної спадщини та роль алгоритмів у популяризації культурних надбань з урахуванням правових обмежень та етичних стандартів (Обуховська, 2025: 190–196; Купрієнко, 2025: 31–35).

Отже, подальший розвиток науки та практики в галузі креативних індустрій потребує міждисциплінарних досліджень, які інтегрували б технологічні, естетичні, правові та етичні аспекти. Такий підхід дозволить створити стабільну, етичну та інноваційну екосистему для цифрового мистецтва, що поєднуватиме ефективність виробничих процесів із захистом прав учасників творчого процесу і гарантуватиме відповідність міжнародним стандартам (Хара, 2025: 17; Печеранський, 2024: 122–128; Кожухар, 2024: 65–73).

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри наявність значної кількості публікацій, у сучасних дослідженнях залишаються недостатньо опрацьованими кілька важливих аспектів. По-перше, більшість робіт або зосереджується на технічних можливостях ШІ, або обмежуються загальним описом правового регулювання без їх взаємного аналізу. По-друге, у національному правовому дискурсі відсутні порівняльні дослідження, які б системно зіставляли підходи України та Європейського Союзу (ЄС) саме в галузі художнього виробництва. По-третє, недостатньо чітко окреслено критерії визначення людського творчого внеску в ШІ-генерованому продукті, що є принциповим для вирішення питань авторства та відповідальності.

Мета статті – комплексний аналіз використання штучного інтелекту в створенні художнього продукту, а також виявлення правових колізій і напрямів удосконалення регулювання цієї галузі в Україні з урахуванням досвіду ЄС.

Завдання дослідження:

- з'ясувати особливості правового регулювання використання ШІ в галузі створення художнього продукту в Україні та Європейському Союзі;
- проаналізувати роль ШІ як інструменту та специфічного чинника в процесах художнього виробництва;

– визначити перспективи розвитку технологій ШІ в сучасній мистецькій практиці.

Виклад основного матеріалу. Актуальність дослідження зумовлена стрімким розвитком технологій ШІ та їх активною інтеграцією в галузь створення художнього продукту. Алгоритмічні системи дедалі частіше використовуються у візуальному мистецтві, дизайні, аудіо– та кіновиробництві, змінюючи традиційні підходи до творчої діяльності та генерування контенту. Водночас зростання ролі штучного інтелекту в креативних індустріях породжує низку правових викликів, пов'язаних із визначенням авторства, правового статусу результатів творчої діяльності та меж відповідальності суб'єктів, які застосовують такі технології.

Для дослідження важливим є уточнення базових теоретичних понять, пов'язаних із аналізованою проблематикою. Штучний інтелект визначається як сукупність алгоритмічних систем, здатних виконувати завдання, що традиційно потребували людського мислення, зокрема аналізувати інформацію, прогнозувати події, здійснювати стилістичні трансформації та створювати нові художні образи (табл. 1).

У сучасному кіновиробництві ШІ набуває особливого значення. Технології дїпфейку (*deepfake* – технологія синтезу зображення на основі штучного інтелекту), омолодження акторів, автоматичне створення сцен, цифрова реконструкція локацій і генерація персонажів стали звичною практикою. ШІ знижує витрати на зйомки, відкриває нові естетичні можливості й водночас підвищує ризик маніпуляцій та порушення авторських прав (Печеранський, 2024: 122).

У сучасному українському кіновиробництві показовим практичним прикладом застосування

ШІ є анімаційний фільм «Мавка. Лісова пісня», в процесі створення якого використовувалися цифрові технології та елементи автоматизованої обробки візуального контенту. Цей приклад демонструє, що навіть за домінування традиційної авторської анімації ШІ може виконувати допоміжну функцію, підвищуючи ефективність роботи творчої команди та актуалізуючи питання правового регулювання використання цифрових інструментів у створенні анімаційного продукту (Черватук, 2024: 89).

ШІ широко використовують в образотворчому мистецтві. Алгоритми дозволяють художникам створювати цифрові полотна, декоративні й барельєфні композиції, які допомагають у терапії та реабілітації. Фотографія з використанням ШІ стає засобом збереження й популяризації нематеріальної культурної спадщини (Обуховська, 2025: 190) (табл. 2).

Серед галузей, що найбільше відчули вплив ШІ, кіноіндустрія посідає провідне місце. Компанії світового рівня активно інтегрують ШІ для оптимізації виробництва, про що свідчить співпраця Metaphysic та Creative Artists Agency, де ШІ застосовується для реалістичних *face-swap*-технологій, цифрової омолодженої візуалізації акторів і створення віртуальних дублерів (Вінслоу, 2023: 21).

У галузі музичного виробництва ШІ застосовується для генерації музики, синтезу голосу та мастерінгу аудіодоріжок, що дозволяє відтворювати стилі, тембри й емоційні характеристики звучання, раніше доступні лише професійним музикантам. Практичним прикладом є роботи українського продюсера та режисера Алана Бадоева, де ШІ використовувався для корекції вокалу та обробки музич-

Таблиця 1

Основні поняття, пов'язані з використанням ШІ у створенні художнього продукту

Поняття	Змістовна характеристика
Штучний інтелект	ШІ є сукупністю алгоритмів і технологій, що моделюють когнітивні функції людини та забезпечують аналіз, прогнозування і генерацію нового контенту, виступаючи у мистецькій сфері інструментом створення й обробки художніх матеріалів.
Художній продукт	Результат творчої діяльності, що має естетичну або культурну цінність і може існувати у матеріальній або цифровій формі (відео, фото, ілюстрації, анімація, 3D-моделі).
Контент	Сукупність інформаційних, аудіовізуальних, текстових, графічних та інтерактивних матеріалів, створених для медійного середовища з метою сприйняття та поширення.
Дизайн	Дизайн – це художньо-прокатна діяльність зі створення візуальних або інтерактивних рішень, що поєднують естетику і функціональність та підтримуються інструментами ШІ.
Аудіо виробництво	Процес створення й обробки аудіоматеріалів, у межах якого ШІ використовується для генерації звуку, очищення сигналу, голосового дублювання та автоматизації монтажу.
Кіновиробництво	Комплекс процесів зі створення кіно- та відеопродукції, що включає зйомку, монтаж, постпродакшен і спецефекти; ШІ забезпечує автоматизацію виробничих етапів, моделювання персонажів і генерацію візуальних сцен.

Джерела : узагальнено на основі [1-15].

них композицій, оптимізуючи кінцеве звучання та полегшуючи процес постпродакшену.

Важливою правовою проблемою залишається визначення авторства та суб'єкта прав на твори, створені з мінімальним людським внеском, що потребує переосмислення понять творчості, оригінальності та правомірного використання навчальних даних. А. Бугаєць у науковій праці підкреслює, що відсутність єдиної міжнародної позиції щодо статусу ШІ створює ризики втрати контролю над комерційним використанням алгоритмічно створених творів (Бугаєць, 2024: 21). Питання, чи може бути визнаний авторським твір, створений без творчого внеску людини, є предметом активної дискусії в ЄС, США, КНР та Україні.

В Україні правове регулювання ШІ перебуває на стадії розвитку, однак вже існують нормативні та концептуальні документи, що визначають основні напрями політики в галузі цифрових технологій (Михайленко, 2024). У чинному законодавстві ШІ не має повноцінного юридичного статусу, проте законодавчі ініціативи щодо регулювання високоризикових систем є частиною ширшого процесу гармонізації українського права з правом ЄС (Товкун, 2024). Європейський Союз ухвалив спеціальний нормативно-правовий акт – Регламент ЄС 2024/1689 (AI Act), відомий також як Regulation (EU) 2024/1689 (Regulation (EU), 2024). Він визначає класифікацію систем ШІ за рівнями ризику, встановлює процедури сертифікації та зобов'язує виробників до прозорості та відповідальності.

Українське законодавство адаптується до стрімкого розвитку цифрових технологій. Основними питаннями є авторське право, відповідальність за результати роботи ШІ та захист персональних даних. Українське право, як і більшість міжнародних систем, визнає автором лише фізичну особу. Твори, створені ШІ, не мають машинного автора. Авторські права належать людині, яка запустила творчий процес або керувала алгоритмом (Бугаєць, 2024: 36). Це породжує колізії з визначенням рівня людського вкладу в автоматично згенерований контент.

У сфері аудіовізуального виробництва українське законодавство переважно зосереджується на захисті особистих немайнових прав, запобіганні спотворення образу людини та введенні глядача в оману щодо авторського задуму. Так, відповідно до статей 307, 308 Цивільного кодексу України (ЦКУ), фізична особа має право на захист свого образу, а порушення цих прав тягне цивільно-правову відповідальність. Водночас чинні закони, включно із Законом України «Про авторське право і суміжні права» (ст. 6–7, 20–21), не містять чіткого регулювання комерційного використання творів, створених із залученням ШІ, зокрема в продажу товарів чи послуг. Це створює правовий вакуум для виробників контенту, які використовують генеративні алгоритми в креативній та рекламній діяльності.

ЄС став першим регуляторним блоком, який ухвалив комплексне законодавство щодо штучного інтелекту. AI Act, що набув чинності у 2024 році,

Таблиця 2

Сфери застосування штучного інтелекту у створенні художнього продукту та їх характеристика

Сфера застосування	Основні технології ШІ	Характер впливу на художній продукт
Фото- та відеовиробництво	Комп'ютерний зір, глибинне навчання, генеративні моделі	Автоматизована обробка, покращення якості зображення, стилізація, створення ефектів, прискорення постпродакшену.
Кіновиробництво	Deepfake, face-swap, voice cloning, візуальні генеративні моделі	Омолодження акторів, створення цифрових дублерів, генерація сцен, автоматизований монтаж, підвищення точності спецефектів.
Аудіовиробництво	Алгоритми синтезу мовлення та музики, шумозаглушення	Генерація голосу й музики, автоматизований звуковий дизайн, відновлення аудіо, пришвидшення виробничих процесів.
Дизайн та візуальні мистецтва	Diffusion-моделі, стилізація, нейронний перенос стилю	Створення оригінальних цифрових матеріалів, моделювання композицій, швидка генерація концептів та ескізів.
Освіта в мистецькій сфері	Адаптивні навчальні системи, рекомендаційні моделі	Підтримка індивідуальної траєкторії навчання, автоматичний аналіз робіт студентів, моделювання навчальних сценаріїв.
Збереження культурної спадщини	Оцифрування, алгоритми реконструкції, 3D-моделювання	Реставрація зображень, цифрове відтворення артефактів, реконструкція зруйнованих об'єктів, створення інтерактивних музеїв.

Джерела: узагальнено на основі [1–15].

встановлює єдину систему юридичного контролю й етичного нагляду за розробкою та застосуванням ШІ.

Документ класифікує системи штучного інтелекту за рівнем ризику та визначає обов'язкові вимоги до генеративних моделей:

1. системи високого ризику повинні проходити сертифікацію безпеки та етичну оцінку перед комерційним використанням;

2. обов'язкові заходи прозорості для кінцевого користувача, зокрема повідомлення про те, що контент створено або модифіковано ШІ;

3. контроль за можливістю зловживання персональними даними та захист прав інтелектуальної власності під час навчання алгоритмів на сторонніх базах даних.

Україна, прагнучи гармонізувати своє законодавство з нормами ЄС, орієнтується на AI Act як головний зразок під час розробки власних нормативних актів.

Проникнення ШІ у творче середовище відкриває нові можливості, створюючи юридичні та етичні виклики, що визначають напрям трансформації художніх індустрій. Очікується поступова уніфікація авторського права щодо творів, створених за участю алгоритмів, з формуванням моделі «розподіленого авторства», яка чітко відокремлює внесок людини та ШІ. Паралельно зростає значення етичних вимог: обов'язкове маркування штучно згенерованого контенту, захист персональних даних і зображень, а також протидія маніпуляціям через діпфейк та синтез голосу.

Дедалі активніше ШІ інтегрується у мистецьку освіту як інструмент творчого експерименту, змінюючи компетенції художників, режисерів і медіазайнерів та сприяючи розвитку нових форм креативного мислення. Автоматизація процесів створення відео-, аудіо- та графічного контенту дає змогу авторам зосередитися на концептуальній та ідеологічній складовій творчості. Таким чином, поєднання правових, етичних і технологічних аспектів формує комплексний підхід до інтеграції ШІ у креативні індустрії, забезпечуючи баланс між інноваціями та захистом прав учасників творчого процесу.

Висновки. Проведене дослідження засвідчує, що використання штучного інтелекту в створенні художнього продукту є не лише технологічним, а й правовим викликом для сучасних креативних індустрій. ШІ істотно змінює характер творчого процесу, поєднуючи людську концептуальну діяльність із алгоритмічною генерацією форми. Водночас чинні правові механізми в Україні не забезпечують належного балансу між інтересами авторів, користувачів і розробників технологій.

Порівняльний аналіз із правом ЄС свідчить, що положення AI Act можуть слугувати орієнтиром для вдосконалення національного законодавства, зокрема щодо маркування контенту, прозорості навчальних даних і визначення відповідальності. Практична значущість отриманих результатів полягає в можливості їх використання для розроблення нормативних актів, консультування митців і медіакомпаній, а також у навчальному процесі з медіаправа та цифрової культури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Khara S. Artificial Intelligence and Deep Learning in Wedding Photo and Video Content Creation. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2025. № 17. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15168074>
2. Li Y. Film and TV animation production based on artificial intelligence AlphaGd. *Mobile Information Systems*. 2021. URL: <https://www.hindawi.com/journals/misy/2021/1104248/> (date of access: 17.12.2024).
3. Obukhovska I. Photography as a means of preserving intangible cultural heritage and its popularisation. *Humanities Science. Current Issues*. 2025. Vol. 2, № 86. P. 190–196. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/86-2-29>
4. Regulation (EU) 2024/1689 of the European Parliament and of the Council of 13 June 2024. URL: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ:L_202401689 (date of access: 17.12.2024).
5. Tytarenko Y. Neuropsychological reactions to vertical and horizontal video content in consumer behavior: a theoretical and economic analysis. *Актуальні питання економічних наук*. 2025. № 17. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17542702>
6. Winslow G. Metaphysic Partners with CAA to Expand Use of AI in Film, TV. *TV Tech*. 2023. URL: <https://www.tvtechnology.com/news/metaphysic-partners-with-caa-to-expand-use-of-generative-ai-in-film-tv> (date of access: 17.12.2024).
7. Yang W., Lee H., Wu R., Zhang R., Pan Y. Using an artificial intelligence-generated program for positive efficiency in filmmaking education: insights from experts and students. *Electronics*. 2023. Vol. 12. P. 1–25. DOI: <https://doi.org/10.3390/electronics12234813>
8. Бугаєць А.С. Право інтелектуальної власності на твори, створені штучним інтелектом: перспективи міжнародно-правового та національного регулювання. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2024. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.86.2.6>
9. Кожухар О.Г. Правове регулювання систем штучного інтелекту в ЄС: передумови, сучасний стан та перспективи. *Наукові записки Національного університету «Києво-Могилянська академія». Юридичні науки*. 2024. № 13. С. 65–73. DOI: <https://doi.org/10.18523/2617-2607.2024.13.65-73>

10. Кострікова К., Костріков О. Декоративний штукатурний і барельєфний живопис як елементи нейрофітнесу у психоемоційній реабілітації. *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Серія 15*. 2025. № 3К(188). С. 361–365. DOI: [https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2025.03k\(188\).87](https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2025.03k(188).87)
11. Купрієнко К. Маркетинг 5.0: управління інноваціями для адаптації до цифрових реалій. *Collection of Scientific Papers «ЛОГОС»*, Boston, USA, 14 лютого 2025 р. С. 31–35. DOI: <https://doi.org/10.36074/logos-14.02.2025.005>
12. Михайленко М.В. Правове регулювання відносин щодо використання штучного інтелекту у КНР. *Правова держава*. 2024. № 56. С. 97–110. DOI: <https://doi.org/10.18524/2411-2054.2024.56.315689>
13. Печеранський І.П. Штучний інтелект у сучасному кіновиробництві: можливості та ризики. *Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого*. 2024. № 34. С. 122–128. DOI: <https://doi.org/10.34026/1997-4264.34.2024.305203>
14. Товкун Л. В. Правове регулювання фінансових технологій: аналіз національного та світового досвіду. 2024. № 6. С. 260–263. URL: http://www.lsej.org.ua/6_2024/66.pdf (дата звернення: 17.12.2024).
15. Череватюк В. Використання інструментів штучного інтелекту у мистецькій освіті: проблеми та можливості. *Вісник Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури*. 2024. № 1. С. 89–94. DOI: <https://doi.org/10.32782/naoma-bulletin-2024-1-13>

REFERENCES

1. Khara S. (2025) Artificial Intelligence and Deep Learning in Wedding Photo and Video Content Creation. *Pedahohichna Akademiia: naukovy zapysky*, 17. <https://doi.org/10.5281/zenodo.15168074>
2. Li Y. (2021) Film and TV animation production based on artificial intelligence AlphaGd. *Mobile Information Systems*. Available at: <https://www.hindawi.com/journals/misy/2021/1104248/> (accessed 17 December 2024).
3. Obukhovska I. (2025) Photography as a means of preserving intangible cultural heritage and its popularisation. *Humanities Science. Current Issues*, 2(86), 190–196. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/86-2-29>
4. Regulation (EU) 2024/1689 of the European Parliament and of the Council of 13 June 2024. Available at: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ:L_202401689 (accessed 17 December 2024).
5. Tytarenko Y. (2025) Neuropsychological reactions to vertical and horizontal video content in consumer behavior: a theoretical and economic analysis. *Aktualni pyttannya ekonomichnykh nauk*, 17. <https://doi.org/10.5281/zenodo.17542702>
6. Winslow G. (2023) Metaphysic Partners with CAA to Expand Use of AI in Film, TV. *TV Tech*. Available at: <https://www.tvtechnology.com/news/metaphysic-partners-with-caa-to-expand-use-of-generative-ai-in-film-tv> (accessed 17 December 2024).
7. Yang W., Lee H., Wu R., Zhang R., Pan Y. (2023) Using an artificial intelligence-generated program for positive efficiency in filmmaking education: insights from experts and students. *Electronics*, 12, 1–25. <https://doi.org/10.3390/electronics12234813>
8. Buhaets A. S. (2024) Pravo intelektualnoi vlasnosti na tvory, stvoreni shtuchnym intelektom: perspektyvy mizhnarodno-pravovoho ta natsionalnoho rehulivannia. [Intellectual property rights to works created by artificial intelligence: prospects of international legal and national regulation] *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*, 86(2). <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.86.2.6> [in Ukrainian].
9. Kozhukhar O. H. (2024) Pravove rehulivannia system shtuchnoho intelektu v YeS: peredumovy, suchasnyi stan ta perspektyvy. [Legal regulation of artificial intelligence systems in the EU: prerequisites, current state and prospects] *Naukovyi zapysky Natsionalnoho universytetu “Kyievo-Mohylianska akademiia”*. *Yurydychni nauky*, 13, 65–73. <https://doi.org/10.18523/2617-2607.2024.13.65-73> [in Ukrainian].
10. Kostrikova K., Kostrikov O. (2025) Dekorativnyi shtukaturnyi i bareliefnyi zhyvopys yak elementy neurofitnesu u psykhoemotsiynii rehabilitatsii. [Decorative plaster and bas-relief painting as elements of neurofitness in psycho-emotional rehabilitation] *Naukovyi chasopys Ukrainskoho derzhavnogo universytetu imeni Mykhaila Drahomanova. Seriiia 15*, 3К(188), 361–365. [https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2025.03k\(188\).87](https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2025.03k(188).87) [in Ukrainian].
11. Kupriienko K. (2025) Marketynh 5.0: upravlinnia innovatsiiamy dlia adaptatsii do tsyfrovyykh realii. [Marketing 5.0: innovation management for adaptation to digital realities] *Collection of Scientific Papers “ЛОГОС”*, Boston, USA, 31–35. <https://doi.org/10.36074/logos-14.02.2025.005> [in Ukrainian].
12. Mykhailenko M. V. (2024) Pravove rehulivannia vidnosyn shchodo vykorystannia shtuchnoho intelektu u KNR. [Legal regulation of relations concerning the use of artificial intelligence in the PRC] *Pravova derzhava*, 56, 97–110. <https://doi.org/10.18524/2411-2054.2024.56.315689> [in Ukrainian].
13. Pecheranskyi I. P. (2024) Shtuchnyi intelekt u suchasnomu kinovyrobnytstvi: mozhlyvosti ta ryzyky. [Artificial intelligence in modern film production: opportunities and risks] *Naukovyi visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu teatru, kino i telebachennia imeni I. K. Karpenka-Karoho*, 34, 122–128. <https://doi.org/10.34026/1997-4264.34.2024.305203> [in Ukrainian].
14. Tovkun L. V. (2024) Pravove rehulivannia finansovykh tekhnolohii: analiz natsionalnoho ta svitovoho dosvidu. [Legal regulation of financial technologies: analysis of national and global experience] *Legal Scientific Electronic Journal*, 6, 260–263. Available at: http://www.lsej.org.ua/6_2024/66.pdf (accessed 17 December 2024) [in Ukrainian].
15. Cherevatiuk V. (2024) Vykorystannia instrumentiv shtuchnoho intelektu u mystetskii osviti: problemy ta mozhlyvosti. [The use of artificial intelligence tools in art education: problems and opportunities] *Visnyk Natsionalnoi akademii obrazotvorchoho mystetstva i arkhitektury*, 1, 89–94. <https://doi.org/10.32782/naoma-bulletin-2024-1-13> [in Ukrainian].

Дата першого надходження рукопису до видання: 07.11.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 12.12.2025

Дата публікації: 31.12.2025